

ΠΡΟΞΕΝΚΙΟΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ἐν Πειραιεῖ τὴν 8/20 Δεκεμβρίου 1865.

Πρὸς τὸν Κύριον Α. Ν. Γούδαρ.

Κύριε!

Ἐξω τὴν τιμὴν νὰ τὰς εἰδοποιήσω, δτὶ ἔλαχον τὰ δέκα ἀντίτυπα τῶν ὑπομνημάτων σας π·ρὶ θεραπείας τῆς χολέρας, τὰ ὅποια εἶχατε τὴν καλοσύνην νὰ πέμψητε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο, ἵνα προσφερθῶσιν εἰς τὴν Κυβένησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν.

Ορμώμενος ἐκ τῶν μαρτυριῶν πολλῶν ιατρῶν καὶ παθόντων, οἵτινες ἔκριμαν πειράματα ἐπιτυχῆ τῆς θεραπείας σας, θεωρῶ τὰ ὑπομνήματά σας ταῦτα ὡς σπουδαῖα καὶ ἔγκαιρα, καθ' ἣν ἐποχὴν μαλισταὶ ἡ χολέρα ἐπιτρεπεῖται ἥδη καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Καὶ λοιπὸν ἔσπευσα νὰ τὰ πέμψω συνοδεύων αὐτὰ μὲ μετάφρασιν τις ἐπιστολῆς σας κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας.

Κλίνω νὰ πιστεύω ὅχιτέ μου Κύριε, δτὶ αἱ πραγματεῖαι σας αὗται, ληφθεῖσαι παρὰ τῶν ιατρῶν καὶ ιατρικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἐταιρῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν τῆς Ἀμερικῆς, θέλοιν ἐλκύσει τὴν προσοχὴν τῶν διακεριμένων ἀνδρῶν καὶ ὅχι μόνον θέλουν ποσθέσει εἰς τὴν πρόσδον τῆς ιατρικῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ καὶ θέλουσι θεωρηθῆ ὡς εύλογία τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος.

Διὰ γὰ προκύψῃ ὅμως δτὸν τὸ δυνατὸν μεῖζων ὡφέλεια, σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ προμηθεύσητε έραχεσ αν τινὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς θεραπείας σας ἔκθεσιν, ἥτις νὰ χρησιμεύῃ ὡς ἄρθρον ἐφημερίδος, καὶ οὕτω νὰ κατασταθῇ γνωστὴ τοῖς πᾶσιν.

Ἐπιτρέψατέ με νὰ σᾶς συγχαρῶ διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς προσπάθειας σας πρὸς ἀνακούφισιν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος καὶ θελτίωσιν τῆς καταστάτεως αὐτῆς, καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν γενναιότητα, μεθ' ἣς παρέχετε δωρεάν τοὺς καρποὺς τῶν κόπων σας, πρὸς ὡφέλειαν τοῦ Ἀμερικανικοῦ λαοῦ, παρὰ τοῦ ὅποιου δὲν ὄμφισάλλω ἡ καλοσύνη σας θελεῖ ἐκτιμηθῆ.

Τποτημειοῦμαι μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ὑποπρόξενος.

ΜΕΛΙΣΣΑ ΑΘΗΝΩΝ. Τόμ. Β'.

Ἐν Ἀθηναῖς τὴν 8/20 Δεκεμβρίου 1865.

Σεβαστέ μοι Κύριε Προδέσει!

Μετὰ πολλῆς προθυμίας σπεύδω νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν σημειώνη φιλοφρονεστάτην ἐπιστολήν σας.

Εὔθὺς ἄμα πάθη τις ἐμετὸν ἢ διάρροιαν, ἢ μεγάλην στενοχωρίαν κατὰ τὸν στόμαχον, ἢ συνολικάς (crampes) κατὰ τὰ ἄκρα, πρέπει ἀμέσως νὰ καλύψῃ μὲ ἵσχυρὸν σιναπῶδες κατάπλασμα δῆλην τὴν κάτω κοιλίαν μέχρις ἵσχυροῦ τοῦ δέρματος ἐρεθισμοῦ, δηλουμένου διὰ τῆς ἐρυθρότητος αὐτοῦ, καὶ διὰ τινος αἰσθήσεως καύσεως. Τοῦτο δὲ συμβαίνει συνήθως ἐντὸς ἡμισείας ὥ.ας. Αμέσως δὲ τότε πρέπει νὰ ἐπιτρίψῃ ἐπὶ τοῦ οὗτω ἡρεθισμένου δέρματος, μὲ τεμάχιον φλανέλλας, ἢ κάλλιον μὲ τριχίνην ψήκτραν, (pinçau) ἐκ τῶν ἐν γρήσει παρὰ τοῖς χρωματοποιοῖς, διάλυσιν, συγκειμένην ἐπὶ μὲν τὸ ἀπλούστερον ἐξ ἡμισείας, ἢ μιᾶς δραχμῆς θειέκης κινήνης, καὶ ἡμισείας ἢ μιᾶς οὐγγιᾶς οἰνοπνεύματος καθαροῦ, ἐπὶ δὲ τὸ ἐπιτριμονικώτερον ἐξ ἡμισείας μέχρι μιᾶς δραχμῆς θειέκης κινήνης καὶ ἡμισείας μέχρι μιᾶς οὐγγιᾶς ἀπλοῦ δύστος, ἐν ᾧ ἔπειτα προστίθενται τόσαι σταγόνες θειέκοῦ δέσμως, ὅσαι ἀρκοῦσι πρὸς τελείαν διάλυσιν τῆς κινήνης. Αμέσως δὲ μετὰ ταῦτα πρέπει νὰ καταπίνῃ ὁ ἀρρώστος κατὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας, ἢ κατὰ πᾶσαν ἡμισείαν ὥραν, δέκα κόκκους θειέκης, ἢ κάλλιον τανικῆς κινήνης, μεριμνένης μετὰ τοσαύτης ποσότητος μοσχοκαρύου, ἢ κανέλας, ἢ ἐλαιοσακχάρεως ἡδύσμου τοῦ πεπερώδους μέχρις οὐ καταναλώσει τέσσαρας τοιαύτας δόσεις. Εἶναι δὲ τυχὸν ἐμέση μίαν ἢ καὶ πλειστέρας δόσεις, περέπει νὰ ἀντικαταστήσῃ τὰς ἐμο·μένας. Νὰ πίνῃ δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν χλιαρὸν ἔγχυμα χαμαὶμήλων ἢ ἀκτῆς (sambuco) ἢ φιλήρας (tilio), εἰς τὸ ὄποιον νὰ προσθέτη ἔπειτα σταγόνας τινὰς ρώμιου.

Ἐπειδὴ δὲ ἐν καιρῷ χολέρχεις ὁ κίνδυνος εἶναι κατεπείγων, διὰ τοῦτο ἔκαστος ἄνθρωπος ἐν και·ῷ ἐπιδημίας καλὸν εἶναι νὰ ἔχῃ πρόχειρον μίαν φιάλην, περιέχουσαν μίγμα, συγκειμένον ἐξ ἡμισείας δραχμῆς ἐλαίου σινάπεως, καὶ μιᾶς οὐγγιᾶς οἰνοπνεύματος. Ἐπιχρίων τις ἐπανειλημένως διὰ ψήκτρας ἢ διὰ τεμάχιον φλανέλλας οἰόν δή ποτε μέρος τοῦ δέρματος μὲ τὸ μίγμα τοῦτο, ἐπιφέρει ἐν τῇ στιγμῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σιναπώδους καταπλάσματος, καὶ θερμαίνει τὸν ἀρρώστον. Ἐπὶ τοῦ οὗτω δὲ ἡρεθισμένου δέρματος ἐπιτρίβει ἔπειτα τὴν διά-

λυσιν τῆς θειϊκῆς κινήνης. Τὰ αὐτὰ μέσα κατά τι ἡπιώτερα πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ τὴν επιοῦσαν, καὶ ἐν καιρῷ ἀνάγκης καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν. Τὰ αὐτὰ πρέπει νὰ ἐπαναλαμβάνωνται καὶ κατὰ πᾶσαν ὑποτροπήν.

Ἐκαστος ἀνθρωπος ἐν καιρῷ ἐπιδημίας πρέπει νὰ διαιτᾶται σωτρόνως, πρὸ πάντων νὰ μὴ φοβῇται, νὰ μὴ λυπῇται, νὰ μὴν δργίζῃται, νὰ μὴν ἔξαντλῇ πολὺ τὰς δυνάμεις του, καὶ νὰ μὴ διαικόψῃ οὐδὲμίαν τῶν καλῶν αὐτοῦ συνηθειῶν καὶ ἀσχολιῶν. Τὰ πάντα ὅμως νὰ πράττῃ μετὰ μετριότητος καὶ νὰ ἀποφεύγῃ τὰς ἐξ ἰχθύων, ἐκ χοιριῶν κρεάτων, ἐκ γάλακτος, ἐξ ὡῶν καὶ ἐκ δυσπέπτων ὄσπριων τροφῶν.

Διὰ τῆς θεραπείας μου ταύτης διὰ μὲν ἀρχίατρος ἐνδε τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσοκομείων τῶν χολεριώντων Κύριος Napoleon Delongay μοὶ γράφει, ὅτι ἐθεράπευσεν ἐπιτυχῶς πολλοὺς πάσχοντας πραγματικὴν χολέραν. Ο δὲ Κύριος Γεωργιάδης, ὅτι ἐθεράπευσε πλείονας τῶν δυσχιλίων καὶ τρεῖς ἄλλους συνάδελφους ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως μοὶ γράφουσιν, ὅτι τὴν μετεχειρίσθησαν μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίσσ.

Ο δὲ ἐξ ισμαῖλου ιατρὸς Κύριος Κοριδαλῆς, ὅτι ἐκ τεσσαράκοντα καὶ δύο χολεριώντων ἐθεράπευσεν ἐπιτυχῶς τεσσαράκοντα. Ο δὲ τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου τῶν χολεριώντων τῆς Δήλου ιατρὸς Κύριος Ὁρστάτιν, ὅτι ἐθεράπευσεν ἄλλους τεσσαράκοντα. Διὰ τῆς αὐτῆς θεραπείας πλεῖστοι οἰνογενειάρχαι καὶ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐκ Βλαχίας, καὶ ἐκ Μολδαυίας, καὶ ἐκ Δαρδανελίων, καὶ ἄλλαχόθεν μοὶ γράφουσιν ὅτι ἐσωσαν πολλὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των, παθόντα πραγματικὴν χολέραν· διὰ τῆς αὐτῆς θεραπείας τέλος δύναμαι νὰ ἔξασφαλίσω τὴν ζωὴν παντὸς χολεριώντος, ἀρκεῖ μόνον νὰ προσκληθῶ ἐντὸς μιᾶς, ἢ δύο ὥρῶν, ἀπὸ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πραγματικῆς χολέρας.

Ἀποποιηθείσης τῆς Ἑλληνικῆς Κυθερονήσεως νὰ μοὶ παρέξῃ τὰς εὔκολίας, νὰ ἀπέλθω εἰς Ἀλεξανδρειαν πρὸς θεραπείαν τῶν ἐκεῖ πασχόντων χολέραν, δισταζούστης καὶ ἥδη νὰ μὲ πέμψῃ εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει διεγνῆ σύνοδον ιατρῶν, συσκεψθησομένων περὶ χολέρας, προκηρύσσω διὰ τῆς παρούσης μου, ὅτι καίτοι λίγην πολυάσχολος, καὶ πατήρ μεγάλης οἰκογενείας, χάριν τῆς ἐπιστήμης ὅμως καὶ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος,

γιθεμαὶ ὑπὸ τὰς διαταγὰς πάσης οἵας δή ποτε Κυβερνήσεως ἢ κοινότητος· ως καύγημά μου μάλιστα θέλω θεωρῶ, εἰὰν προσ-
καλεσθῶ· νὰ ὑπηρετήσω πᾶσαν οἴα· δή ποτε πολιτειαν ἢ κοινό-
τητα τῆς μεγάλης ἐν τῇ Ἀμερικῇ δημοκρατικῆς Ομοσπονδίας.

Ἴποσημειαῦμαι μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβαπμοῦ.

Α. Ν. ΓΟΥΔΑΣ.

Ἐν Λονδίνῳ τῇ 8 Νοεμβρίου 1665.

Aξιότιμε φίλε.

Eἰς Ἀθῆνας.

Μετὰ μεγάλης λύπης ἔρχομαι νὰ σᾶς γνωστοποιήσω, ὅτι ἡ προτεινομένη ἐπιχείρησις τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀπὸ Αθηνῶν εἰς Πειραιᾶ σιδηροδρόμου ώς καὶ παντὸς ἄλλου δημοσίου ἔργου ἐν Ἑλλάδι εἶγα αἰδύνατον νὰ κατορθωθῇ δι' ἀγγλικῶν κεφαλαίων.

Ως έντοιχης τῶν ἀγγλικῶν πραγμάτων γινώσκετε ἵσως τὸν διεργανισμὸν Stock Exchange καὶ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὸ σύστημα τῶν ἔργων του.

Κατά τινα ἀπόφασιν, ληφθείσαν πρὸ ἐτῶν ὅπερ τῆς διοικου-
σης ἐπιτροπῆς, ἔθεσπίσθη ἐπισήμως νὰ μη ἀναγνωρισθῇ ἐφεξῆς
οὐδεμία ἑταῖρία, σκοποὶ σα την ἐπιδιώξιν δημοσίων ἐν Ἑλλάδι
ἔργων. Ή διάταξις αὕτη ἐννοεῖται ισχύουσα διὰ πᾶσαν ἐν Ἀγ-
γλίᾳ ἰδρυμένην δημοσίαν ἑταῖριαν, ἥτις, δυνάμει συνθηκολογή-
σεως μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἥθελεν ἀποτολμήσει νὰ
νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι, καὶ γὰρ
παρασταθῇ ὁ κηδεμῶν τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθησομένης ἑταῖριας
ἐπὶ ποινῇ τοῦ νὰ διαγράψηται ἀμέσως τὸ ὄνομά της ἐκ τοῦ
ἐπισήμου καταλόγου τοῦ Stoek Exchange, καὶ ν' ἀπαγορεύη-
ται ἀνεκκλήτως ἥ ἐν τῷ καταστήματι κυκλοφορία τῶν με-
τοχῶν της.

Διά τενος δὲ συνθήκης, ἡτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ἐν Λονδί-
νῳ Stok Exchange καὶ τῶν χρηματιστηρίων τῶν Παρισίων
καὶ τοῦ Φραγκοφορτίου, καίτις ἔκαστον τούτων θεωρεῖται αὐ-
τοκέλειαν κατ' οὓςτιν καὶ ἀνεξάριθτον κατὰ τύπον, οὐχ ἡ-

τον ὅμως ἔκαστον τῶν τριῶν σέβεται ἀμοιβαίως, καὶ μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας ταρεῖ τὰς ὁργανικὰς διατάξεις τοῦ ἄλλου τῶν δύο. ίδιως μάλιστα ἐκάτερον τῶν χρηματιστηρίων τῶν Παρισίων καὶ τοῦ Φραγκοφορτίου προσφέρει μείζονα σεβασμὸν πρὸς τὰ κελεύσματα τοῦ ἐν Λονδίνῳ Stok Exchange, καθότι εἰς πᾶσαν σχεδὸν ἴδιουσιν μετοχικῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς πᾶσαν ἀνεξαιρέτως διαπραγμάτευσιν ἔξωτερικοῦ δανείου προσφεύγουσι πρὸς τὸ ἐν Λονδίνῳ πολυτάλαντον χρηματιστήριον, καὶ ἔξαιτονται τῆς πρὸς εὐόδωσιν τοῦ ἔργου των ἀναποφεύκτου συνδρομῆς του.

Ἐνώπιον λοιπὸν τοιούτων φραγμῶν ἀδιαρόήκτων, οἵτινες ἐφυγάδευσαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων, οὐδεμίᾳ ἐν Αγγλίᾳ συστημένη ἐταρία, ἔχουσα τὰς κοινωφελεστάτας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος προθέσεις, ἔχει τὸ θάρρος ν ἀποδυθῆ εἰς τὸν συγηματισμὸν ἐταιρίας πρὸς ἐπιδίωξιν δημοσίων ἔργων ἐν Ἑλλάδι, ἀφοῦ, ἔχουσα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς της ἐπικρεμάμενον τὸ ξίφος τοῦ Δαμοκλέους, εἶναι πρόδηλον, ὅτι ὅχι μόνον τὸ σχέδιόν της θὰ ναυαγήσῃ, ἀνευ τῆς συμπράξεως τοῦ Stok Exchange, ἀλλὰ καὶ εἰς χείρονας συνεπείας ἀναποφεύκτως θε περιπέσῃ διατρέχουσα τὸν κίνδυνον διὰ τῆς ἐκ τοῦ Stok Exchange προγραφῆς της νὰ βλάψῃ ἐσυτὴν μέχρις ὀλέθρου. Αἱ δυσχέρειαι αὗται, θεωρούμεναι πασὶ παντὸς εὐφρονοῦντος ἀνυπέρβληται καταπνίγουσι τὴν ἀγαθὴν θέλησιν πολλῶν δυναμένων ὡς ἐκ τῆς θεσεως καὶ τῶν κοινωνικῶν μέσων των νὰ γίνωνται ὠφέλιμοι τῇ πατρίδι. Καὶ ἐν τούτοις ἀνευ τῆς ἔξομαλύνσεως τῶν ἐμποδίων τούτων, ἀς μᾶς ἐπιτραπῆ νὰ εἰπωμεν ἐν τῇ ἐπιγνώσει τῶν πραγμάτων στηριζόμενοι, ὅτι, οὐδεὶς δ προκινδυνεύσων δμογενῆς ἢ ἄλλοσθνῆς, ἐκτὸς ἀν ίδιατέρως καὶ ἀνευ τῆς συμπράξεως τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοῦ ἀναλάβει καὶ φέρει εἰς πέρχε τὸ ἔργον.

Οὐδεὶς θεβαίως ἀγνοεῖ, ὅτι ἀφοριμὴ τῆς ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν χρηματιστηρίων ἔξοστρακίσεως τῆς Ἑλλάδος ἔχρησίμευσεν ἡ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὴ ἀγνώριστις τῷ ἔθνικῷ δανείων, τῶν συνομολογηθέντων κατὰ τὸ 1824 — 1825. Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος χρόνου νὰ ἔξετάσωμεν τίνι τρόπῳ διεπραγματεύθησαν τὰ δάνεια οἱ ἔξουσιοι δοτηθέντες νὰ συναλλαχθῶσιν αὐτὰ ἐπ' ὄνόματι τῆς ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας της ἀγωνιζούμενης Ἑλληνικῆς φυλῆς, οὔτε συμφέρει, ἵνα μὴ ἀναζέωμεν παλαιὰς ὀδυνηρὰς πληγὰς, νὰ ζητήσωμεν πῶς ἐδαπανήθησαν.

Ἴσχυρίσθησάν τινες, ὅτι τὰ δάνεια συνωμολογήθησαν ἐπ' ὄνό-
ματι ὀλόκληρου τῆς ὑπὸ τὸν πολυστένακτον τουρκικὸν ζυγὸν
τυραννουμένης Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ οὐχὶ πρὸς ὄφελος τῆς ἀπε-
λευθερωθεῖσης μικρᾶς γωνίας, ἐπομένως δὲ ὅτι ὀλόκληρος ἡ
Ἑλληνικὴ φυλὴ εἶναι ὑπόχρεος δι' αὐτά. Εἴτεροι, ἀσχολούμενοι
περὶ τὴν δημοσιογραφίαν, διεκήρυξαν διαπρυσίως κατὰ διαφό-
ρους ἐποχάς, ὅτι μέγα μέρος τῶν δανείων κατεσπαταλεύθη
ἀσώτως, καὶ ἐλάχιστον μόνον ποσὸν ἔχοντι μετέβησεν ὑπὲρ τῶν
ἀναγκῶν τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τοὺς ἴσχυρούμενους, ὅτι ὀλόκληρον τὸ δάνειον δὲν
πρέπει νὰ καταλογισθῇ εἰς βάρος τῆς νῦν ἐλεθέρας Ἑλλάδος,
ἀρκοῦσαν ἀπάντησιν θεωροῦμεν νὰ εἴπωμεν, ὅτι οἱ δανεισταὶ
μας, οἵτινες κατέβαλον γενναιοψύχως τὰ ἀργύρια τῶν καὶ συνε-
τέλεσαν μετὰ τὴν ἀπαράμιλλον ἀνδρείαν τῶν ἀσμυγήστων κατὰ
Ἑηρὰν καὶ θάλατταν στρατιωτικῶν δυνάμεων μας, εἰς τὴν ἀπό-
κτησιν τῆς ἐλευθερίας μας, δὲν εἶναι ὑπεύθυνοι διὰ τὰ ἔργα
τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς, ἥτις κατεκευμάτισε γεωγραφικῶς
τὴν πολυμελῆ οἰκογένειάν μας εἰς ἓν μόνον ἀφανέστατον τεμά-
χιον γῆς, οὔτε ἐσυνθηκολόγησαν τὸ παράπαν νὰ τοῖς ἐπιστρα-
φῶσι τὰ κεφάλαιά των ἐπὶ τῇ ωρισμένῃ ὑποχρεώσει τοῦ ν'
ἀπελευθερωθῆ ὀλόκληρος ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ. Εὐγνωμοσύνη ἀπαρα-
μείωτος καὶ εἰλικρινῆς ὄφελεται πρὸς τοὺς ἐφοδιάσαντας ἡμᾶς
μὲν χρήματα, ἀνευ τῶν δποίων δ ἔνδοξος ἀγών μας ἐξέπνεεν
αὗτη πρέπει νὰ ὑπαγορεύῃ ὑμῖν ὅχι μόνον νὰ μὴ προσάγωμεν
στρεψωδίκους δυστροπίας εἰς τὴν ἀπότισιν τοῦ ἵεροῦ χρέους
μας, ἀλλὰ καὶ ζωηρὰν, ἀκμαίνην καὶ ἐγκάσθιον νὰ διατηρῶμεν
ἀείποτε τὴν πρὸς τοὺς δανειστάς μας ἡθικὴν ὄφειλήν.

Πρὸς δὲ τοὺς διατεινομένους, ὅτι τὰ δάνεια διετέθησαν
ἀσκόπως καὶ δὲν ἔξοδεύθησαν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἔθνους,
ἀλλ' ἔχρησίμευσαν κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν ἐν τοῖς πράγ-
μασι συντήρησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἀλλού κόμματος, μετὰ
θάρρους, ἐπὶ τοῦ ἵσου μετ' αὐτῶν πατριωτισμοῦ μας ἐρειδό-
μενοι, ἀποφαινόμεθι, ὅτι οἱ δανεισταὶ μας οὐδένα ὄφειλουσι νὰ
δώσωσι λόγον τῆς δι' ἀλλω, γενομένης σπατάλου διαχειρίσεως
τῶν ἐκ τῶν δανείων χρημάτων, καὶ πολὺ ἐλαττὸν εἶναι δίκαιον
νὰ ὑποστῶσι τὰς συνεπείας τῆς αὐτοῦ, οἵτινες ἐν τῷ οὐσιώδει
ὑπὲρ τῆς παλλιγγενεσίχς μας αἰσθήματι τῶν συνέδραμον ἀπο-
τελεσματικῶς διὰ τῶν ἐκυτῶν χρημάτων τὴν παλινόρθωσιν τῆς
φυλῆς μας. Πᾶσα λοιπὸν ἀργησίς ἢ ὑπεκφυγὴ ἐκ μέρους μας

προδίδει κακὴν πίστιν, κατατιαρτηρεῖ παραγνώρισιν εὐγνωμο-
σύνης, ἥτις εἶναι τὸ ύψηλότερον τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐμφω-
λευόντων ὡραίων καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων. Τῆς κακῆς διαχει-
ρίσεως τῶν δανείων μας μόνοι οἱ εἰς οὓς διεπιστεύθη ὄφειλον
νὰ δώσωσι λόγον καὶ οὐδόλως εἰς αὐτὴν ἐνέχονται οἱ δανει-
σταὶ μας, ὡς ἐν παραδείγματι οὐδαμῶς θὰ ἔσται ὑπεύθυνοι εἰς
τὰς καταχρήσεις οἰουδήποτε διευθύνοντος δι' ἐπιτροπικῆς ἐμ-
πορικὸν οἴκον καὶ καταχρασθέντος τὸν ἐντολοδότην του ἔκεινοι,
οἵτινες ἐπὶ καλῇ τῇ πίστῃ ἐννόμως διεπιστεύθησαν τὰ χρήμα-
τὰ των, τὰ ὅποια ἐν τούτοις ἀπωλεσθέντα εἰς καταχρηστικὰς
διευθύνσεις, ἐντίμως ἀποτίει οἱ εἰς τὰς πλεκτάνας τῆς κακῆς
πίστεως περιπλεχθεὶς, ἵνα διατηρήσῃ ἀλώβητον τὴν τιμὴν του,
καὶ καταδιώκει ἐπειτα ποινικῶς τὸν καταχρασθέντα αὐτὸν.

Ἀναπόφευκτος λοιπὸν ἀνάγκη τιμιότητος καὶ δικαιοσύνης
παρίσταται εἰς τοὺς ὄφθαλμοὺς παντὸς νοήμονος πατριώτου,
ὅπως ἡ Κυβένησίς μας ἀναγνωρίσῃ καὶ υἱοθετήσῃ τὰ ἐκ τῶν
δανείων τοῦ 1824 καὶ 1825 προκύπτοντα χρέον μας.

Βέβηθα βέβαιοι, ὅτι πολλοὶ οἱ παραδεχόμενοι ἐν θεωρίᾳ τὴν
ἀρχὴν τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δανείων, ἀλλ' ἐν τῷ ἀριστερῷ πο-
ρισμῷ τῶν ἀναγκαίων χρημάτων σιωπηλῶς καθ' ἔαυτοὺς κρί-
νουσιν αὐτὴν ὡς εὐχὴν ἀπραγματοποίητον. Πιθανῶς γὰρ μὴ δια-
φωνῶσιν ὡς πρὸς τοῦτο οὔτε οἱ ιθύνοντες τὸ σκάφος τῆς πολι-
τείας μας, ἀλλὰ καθ' ἔαυτοὺς θέτοντες τὴν προβληματικὴν ἐρώ-
τησιν, ἀποταίνονται. «Καλῶς λέγεις, φίλε, ἀλλὰ πῶς θὰ ποι-
νθῶμεν χρήματα, ἵνα πληρωσώμεν τὰ χρέον μας καὶ τοὺς τό-
δικους αὐτῶν;»

Τὴν οὕτω καθ' ὑπόθεσιν τεθησομένην ἐρώτησιν, ἀς μᾶς ἐπι-
τραπῆ, νὰ θεωρήσωμεν, ὡς γυμνὴν ἀπόρροιαν ἀνθρώπου μηδό-
λως γευσταρένου τῶν τῆς οἰκονομολογικῆς ἐπιστήμης. Σιωπῶμεν
παντάπατε τὰ παρ' ἄλλων εὑρωπαῖκῶν Κυβερνήσεων ἐν παρο-
μοίωις ὑποθέτεσι πραττόμενα, καθότι οὔτε πολλὰ ἐκατομμύρια
λιρῶν στεφανῶν ἀπαιτοῦνται πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἔθνικοῦ
χρέους μας, οὔτε μετρητὰ χρημάτα χρειάζονται πρὸς τακτο-
ποίησιν τῶν δανείων εἴτε πρὸς ἀπόστεσιν τοῦ τόκου των, ἐνῶ
ἐπιμένοντες ἴσχυρογνωμόνως εἰς τὸ μέγρι τοῦδε ἡμαρτημένον
πρόγραμμα μας καταδικάζομεν ἀγνωμόνως τὴν ἀτυχῆ Ἑλλάδα
ν' ἀποκαλῆται ἀτυτόλως ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς χρηματιστηρίοις
«ἄτιμος γρεωκόπος», καὶ νὰ τῇ ἦναι ἀπηγορευμένη διὰ διφρά-
κτων σιδηρῶν πυλῶν ἡ ἐν αὐτοῖς εἰσαδος, ἐνθεν ἡδύναται νὰ

πορισθῇ χρήματα καὶ νὰ ἐπιθέλεψῃ εἰς τὰς κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς γεωργίας καὶ τῆς ναυτιλίας της, δι' ὧν ἀκμάζει τὸ ἐμπόριον καὶ πλουτοῦσι τὰ ἔθνη.

Δὲν εἶναι μέγα ἀμάρτημα κατὰ τῶν προσενεγκόντων ὄλοκλήτωμα καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν ἀθηνάτων πατέρων μας, οἵτινες διὰ τοῦ αἷματός των ἐπλαστὴν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας, νὰ περιῦσθροῦνται τὸ ἐλληνικὸν ὅμιλον ἐν Εὐρώπῃ ἐπὶ χρηματικαῖς ἀφορμαῖς; Τί ἥθελον εἴπει οἱ πρωτομαρτυρες τῆς ἔθνικῆς παλιγγενεσίας μας, ἢν ἔξεγείροντο ἐκ τοῦ τάφου καὶ ἔβλεπον, ὅτι οἱ Ἑλληνες ἐν ἀπάσῃ τῇ πεπολιτισμένῃ Εὐρώπῃ τιτλοφοροῦνται διὰ τῆς τὴν καρδίαν κατασπαραττούσης χλευαστικῆς προσηγορίας «ὑπήκοοι ἀτίμου χράτους;»

Ἀνορθοῦνται αἱ τρίχες πάσοις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐλληνικῆς κεφαλῆς, ὅτι σύμπασα αὕτη ἡ καταφορά, ἀπας ὕστος ὁ ἀνεξάντλητος ἐμπαιγμὸς τῆς ἔθνικότητός μας, ἐπὶ τῇ ὄποιᾳ ὑπερφάνως ἐκαυχώμεθα οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διεσπρυμένοι Ἕλιν νεῖς, πηγαζεὶ ἐξ αἰτίας θεραπεύτου, ἀλλὰ τῆς ὄποις τὸ φάρμακον δὲν εὑρέθη κακῇ ἄχρι τοῦδε τύχῃ ἔνεκεν ἀσυγγάωστου ἀκηδίας μας. Γνώτωσα: δὲ ἀνευ δισταγμοῦ, ὅτι, ἀν δὲν ἐπέλ· θη ταχεία ἐξάλειψις τοῦ κακοῦ τούτου, πολλοὺς διὰ τοῦ ἐμπορικοῦ κλέους τῶν λάμποντας ὡς φωτοῦσιοὺς φαεινούς ἀστέρας θὰ ἴδωμεν δύοντας ἡ τρεπομένους ἀνεπιστρεπτει πρὸς ἄλλους πλανήτας. Ή ἀναγνώρισις τῶν ἔθνικῶν δανείων καὶ ἡ εὔσυνειδητος ἐκπλήρωσις τῶν ἐξ αὐτῆς προελευσομένων τιμίων ὑποχρεώσεων, μέλλουσσαν ἀνυψώσῃ ἐν Εὐρώπῃ τὴν ἡθικὴν ὑπόληψιν τοῦ ἐλληνικοῦ ὄνόματος, θὰ ἐπισωρεύσῃ ἀπειρα ἀγαθὰ ἐπὶ τῆς ἀπελευθερωθείσης γυνίας, τὴν ὄπειν στενοκέφαλος πολιτικὴ ἐθέσπισεν ὡς πατρών γῆν ἡμῶν. Ἀλλ᾽ ἡ γυνία αὕτη εἶναι σήμερον κτήμα μας ἀναφαίρεταν, καὶ ὡς καρπούμεθα τὰς ἐξ αὐτοῦ προσόδους καὶ ὠφελείας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διείλομεν τὰ πρὸς ὑπαρξίαν του ἀπαιτούμενα βάρη.

Οὐδεὶς πλειότερον ἡμῶν ἀναγνωρίζει καὶ συναισθίνεται τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ γράφοντος, ὅπως γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ δι' ἐντίμου συμβίβασμοῦ ἡ ἀναγνώρισις τῶν χρεῶν μας. Ο γράφων δὲν ἐκφράζει ἡ κοινὴν εὐχὴν τῶν ἐν Λονδίνῳ παρεπιδημούντων Ἕλλήνων οἱ ἐν Ἐλλάδι πολύπειροι εἰσὶν ἀναρμοφιέόλως οἱ μᾶλλον εἰδήμονες ἐπὶ τούτου. Καθυποβάλλων μετὰ δειλίας τὰς σκέψεις του, ἀλλην ἐπιθυμίαν δὲν ἔχει ἡ τοῦ νὰ δοθῇ ἀφορμὴ σπουδαίας συζητή-

σεως ἐπὶ τοῦ περισπουδάστου τούτου θέματος, ἀλλο συμφέρου δὲν ἐπιδιώκει ἢ τὸ νὰ ἔξευρεθῇ ἀποτελεσματικῶς καὶ ταχέως ἢ ηθικὴ ἀποκατάστασις τῆς πατέρος διὰ τῆς ηθικοποιήσεως τῶν ἔθνικῶν χρεῶν μας. Θαρρούντως λοιπὸν παρουσιάζει τὰς σκέψεις του εἰς τὴν εὐμένειαν τοῦ κοινοῦ.

Πρῶτον. Όποιον εἶναι τὸ ὄλικὸν ποσὸν τῶν μὴ ἀνεγνωρισμένων οὔτε ἔγγυημένων παρὰ τῶν προστατίδων δυνάμεων ἔθνικῶν χρεῶν μας; Αὐτὸς, ἀν δὲν λανθανώμεθα, συμποσοῦται κατὰ τοὺς ἐπισήμους πίνακας εἰς κεφάλαιον ἐκ L . . . . 2,430,000 καὶ εἰς τόκους χρεωστουμένους ἄχρι τοῦ

1863 ἔτους ἐκ	L	4,760,000
κατὰ τὰς ἀκολούθις υἱοδιαιρέσεις		

Δάνειον διαπραγματευθὲν	κατὰ τὸ 1824 διὰ τῶν ἐν Δονδίγῳ Κ.Κ. A. Laughman and S ^o ἐκ	L. 800,000
-------------------------	--	------------

Πληρωθεισῶν ἥδη ἀπέναντι τούτου	L. 270,000
---------------------------------	------------

Ἐπιπλεόντας ἀπλήρωτοι	F. 530,000
-----------------------	------------

Δάνειον διαπραγματευθὲν	τὸ 1825 διὰ τῶν ἐν Δονδίγῳ
-------------------------	----------------------------

Κ.Κ. Ricardo and S ^o ἐκ	L. 2,000,000
------------------------------------	--------------

Πληρωθεισῶν ἀπέναντι	L. 100,000
----------------------	------------

Ἐπιπλεόντας	L. 1,900,000	1,900,000
-------------	--------------	-----------

Ολικὸν χρέος τοῦ κεφαλαίου	L. 2,430,000
----------------------------	--------------

Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων τούτων, μετασχηματισθέντες εἰς

χρεωγραφ κόνιν κεφαλαίον ὑπὸ

τὴν ἐπωνυμίαν Coupons ἥτοι

όμολογα τόκων, ἀναβαίνουσιν

ἄχρι τοῦ 1863, ἐπὶ μὲν τοῦ

κεφαλαίου τῶν L. 800,000 εἰς L. 1,460,000

ἐπὶ δὲ τοῦ κεφαλαίου τῶν

L. 2,000,000 εἰς L. 3,300,000

ἥτοι καὶ τῶν δύο ὅμοι εἰς L. 4,760,000	4,760,000
--	-----------

Κεφαλαίου δὲ μετὰ τόκου εἰς	L. 7,190,000
-----------------------------	--------------

Τιμίας πράττουσα ἡ Κυβέρνησίς μας, ὡς ἐπαῖχν ἀλλα εὑρωπαῖκατ Κυρερνήσεις, ἀς ἀναγράφει καὶ ἀς ἀναγράψῃ ὡς

ἔθνικὸν χρέος τὸ ὄλικὸν κεφαλαίον, τὰ ὅποιον συμποσοῦται, ἀν

δὲν λανθανώμεθα, εἰς L. 2,430,000, καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τού-

του ἀς συνθηκολογήσῃ νὰ πληρώνῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς 1 Ιουλίου τοῦ 1866 τάκον πρὸς 1 1/2 ἢ 2 0/0 ἐτησίως. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐκ τόκων σχηματισθέντος κεφαλαίου εἰμεθα θέσαις, δτὶ οἱ κάτοχοι τῶν Coupons μετὰ χαρᾶ. Ήδη δεχθώσι τὴν πληρωμὴν ἐτησίου τόκου 6 0/0, ἀφοῦ συγκατατεθώσι προηγουμένως εἰς τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀναγγωρισιν τοῦ ἡμίσεως μόνον τῆς ἁξίας τῶν Coupons, τὰ ὅποια σήμερον μόλις ἀξίζονται L. 7 εἴτε L. 8 ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἐν ἄλλοις λόγοις ἀποτίουσα κατ' ἔτος τόκον πρὸς 2 0/0 ἐπὶ τοῦ διὰ συμβιβασμοῦ ἀπὸ L. 4,760,000 εἰς L. 2,500,000 ὑποβιβασθησομένου ποσοῦ τῷ ἡμεροστούμενοῦ τόκου, ητοι L. 25,000, φερούσας μετὰ τῶν λοιπῶν ὅμοι L. 73,600 ἵσεν δρ. 2,025.000, αναλτῷ ἀμέσως τὴν πρέπουσαν ἔντιμον θέσιν της. Ἐρωτῶ εν πάλιν, δὲν εἶναι ἀμάρτημα ἀσυγχώρητον νὰ κολασιῶμεθα καὶ καταλοιπορῷμεθα ὑπὸ τῆς Εὐρώπης δι' ἐν τόσον εὐτελές καὶ οὐτιδαὸν ποσόν. Ἀληθῶς ἔξιστάμεθα ήμετοι οἱ ἐν τῷ ἔξιωτερικῷ πώς οἱ Κύριοι ὑπουργοὶ καὶ οἱ Κύριοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἀνέχονται νὰ περιϋβρίζηται ἡ τιμὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθους, νὰ περιφρονήται τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐπὶ τοσούτον εὐθεραπεύτω προφάσει.

Δεύτερον. Νὰ πρισδιορισθῇ μία ἐπιτροπὴ, ητις, ἐδρεύουσα ἐν Δούδινῳ, συγκροτουμένη ἐξ ὑψηλῶν προσώπων, ὡς π. χ. ἐκ τετσάρων διαπρεπόντων Ἀγγλῶν τραπεζιτῶν καὶ ἐμπόρων εἵτε καὶ ἐξ ἑνὸς ἢ ἐκ δύο μελῶν τῷ Stok Exchange, ἐξ ἑνὸς ἢ δύο Γάλλων, καὶ ἐξ ἑνὸς ἢ δύο διασήμων Ἑλλήνων, ἔχουσα λαθῆκον νὰ διαφωτίζῃ τὴν κοινὴν γνώμην, νὰ προσπαθησῃ γά κατορθώθη, τὸν, ὡς ἀνω εἰρηται, συμβιβασμὸν ἐπὶ τῶν χρεῶν μας, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ μετ' αὐτὸν ἐπισήμως, δτὶ οἱ ὄμολογοκάτοχοι τῶν τίτλων καὶ πιστοποιητικῶν τῶν δανείων μας ὁφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι τὰ πιστοποιητικά των ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1866 μέχρι τῆς 30 Ιουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους εἰς τὴν ὄνομασθησομένην Τράπεζαν, ἵνα ἀνταλλαξωσιν αὐτὰ ἀντὶ τῶν τοκοφόρων, ὡς ἡδη εἴπομεν, γραμματίων. Σημειώτεον δτὶ τὰ παλαιὰ χρεώγραφα πρὸ πολλῶν ἐτῶν δὲν ἐκπροσωποῦνται διὰ τοκοφόρων ἀποιειτικῶν ἐντεῦθεν δὲ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δύναται ν' ἀναγνωρίσῃ μόνον τὰ ἔγγραφα τεῦτα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναρερόμενα κεφαλαιοῦχα ποσὰ καὶ οὐδὲν πλειότερον· κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον κερδίζει ἀρκετὰ ἐκ παλαιῶν τόκων, χρεωστουμένων ἐπὶ διάληπτοι 18 ἔτη, διότι εἰ αἱ γνωστοὶ, δτὶ τὰ ἐν λόγῳ χρεώγραφα ἀπὸ τοῦ 1848 καὶ ἐπέκεινα ἥγορά-

Ζοντο καὶ ἐπώλουντο ὡς ἔστι καὶ εὔρισκονται μὴ μνημονεύοντα ποσῶς τὴν ὁρειλὴν τόκου· ὑπὸ τοιαύτην λοιπὸν ἀναγνωρίζουσις αὐτὰ τῆς Κυβερνήσεως μας ἐποψιν, θὰ πηγάσῃ μεγάλη διαφορὰ πρὸς ἐλάφρυνσιν τῶν χρεῶν μας.

Τρίτον. Εἶχομεν τώρα τὰ Coupsons δῆλο. τοὺς τόκους τῶν ἀρχικῶν κεφαλαίων στραφέντας εἰς κειάλαιον. Ούδεμίσα ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι ἔκαστος κάτοχος αὐτῶν θὰ συγκατατεθῇ μετὰ χαρᾶς ν^τ ανταλλάξῃ τὸ πινόν τῶν L. 200 ἀντὶ L. 100 τοκοφόρων, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη. Τοιουτοτρόπως δὲ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ «ἀτίμου χρεωκόπου» παρουσιάζεται ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ «τιμιώτατον ἔθνος,» αὕτα νέας πιστώσεως, καὶ τὰ κεράλαικα ἐπομένως θὰ προσδράμωσιν ἀμέσως εἰς τὸ κράτος της.

Ἐνταῦθα ἵσως εὑρεθῇ ὁ ἐρωτήσων ἡμᾶς. «Καλὰ καὶ ἄγια »εἰπεῖς, φίλε, ἀλλὰ τίνι τρόπῳ νὰ εἴπωνομήσωμεν τὰς διαχ. »2,000,000 ἑκτάκτως, ὅταν ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἑζιδῶν μας »ὑπάρχῃ πυμεγέθες ἔλλειμμα ἐν τῷ ισολογισμῷ;» Άς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι τὴν ἐρώτησιν ταύτην θεωροῦμεν ἐσφαλμένην, ἀτοπον, ὡς σηριζομένην ἐπὶ λανθασμένων ὑπολογισμῶν, καθότι ἐν τόσῳ μικρὸν ποσὸν δύναται κάλλιστα ἡ Κυβέρνησις νὰ συλλέξῃ δι' ἑκτάκτων φόρων, καὶ, νὴ τὸν Δία, οἱ ἐν Ἐλλάδι νῦν πληρούμενοι φόροι δὲν εἶναι βαρεῖς, ὡς διατείνονται κατὰ πατροπαράδοτον, φαίνεται σύστημα πάντοτε οἱ δοσάκις διαιμένοντες ἑκτὸς τῶν πραγμάτων ἀπαρτίζουσι τὴν ἀντιπολιτευομένην μεριδὴν. Ἡ διὰ τῆς προσθήκης μεγάλων δασμῶν εἰς τὰ πολυτελειας εἰδη, ἥτις διὰ πιθηκιῆς ἔξεις εἰσέδυσε κακοθουλῶς εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀλλοτε ἐπὶ ἀπλοϊκότητι διακρινομένης ἐλληνικῆς κοινωνίας, ἵνα κενώνη τὸ θαλάντιόν της ὑπὲρ τῆς εὐρωπαϊκῆς βιομηχανίας.

Τέταρτον. Ἀναγνωρίζουσις καὶ συστηματοποιούσις τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἔθνικὰ χρέη μας νὰ διαπραγματευθῇ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς ἐν δάνειον, τὸ ὅποιον εἰκόλως θὰ κατορθώσῃ, ἀμα διὰ τῶν ἐντίμους διαθεσεις μαρτυρούντων μέτρων της ἀναγνωνθῆ ἡ πίστις της ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς Εὐρώπης. Άν καθ' ὑπόθεσιν διαπραγματευθῇ ἐν δάνειον ἐκ L. 2,000,000 πρὸς 60 καὶ 5 0/0 θὰ ἐκκαθαρίσῃ περὶ τὸς L. 1,000,000. Δι' αὐτῶν ίδού τι καθ' ἡμᾶς δύναται νὰ κατορθωθῇ τότε.

Ἀφερώνουσα L. 200,000 ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ συναθροίσῃ ἐκ τῆς κυκλοφορίας μέγα μέρος τοῦ πελαιοῦ χρέους της, τὸ

όποιον ἀξίζει σήμερον ἐν κεφαλαίῳ Bonds πρὸς L. 18 ἢ L. 20, ἐν δὲ τῷ τόκῳ Coupons πρὸς L. 7 ἢ L. 8. Θὰ μείνωσιν ἔμειτα λίραι ἐνδές ἕκα οικουμενίου.

Ἐξ αὐτῶν ἀς διάθεση L. 250,000 ὑπὲρ τῆς κατασκευῆς ἀμαξιτῶν ὄδων, ὑπὲρ τῆς ἀνοικούμενῆς γεφυρῶν πολλαχοῦ, μὴ γενομένων ἔτι ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ εἴτε καταστραφεισῶν ἔγε-
κεν πολυχρονίου παραμελήτεως, τῶν ὅποιων τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην συναισθάεται ἀνά πτυν έπικαιρίας γεωργός πρὸς ἀποζητώσιν δὲ τῶν ἔξοδων ἡς ἐπιβάλλει διαδίτι, ἀγεγγύτως πληρωθισμένα παρὰ παντὸς ἔχοντας ἀνάγκην νὰ διαβῆῃ νὰ μεταφέρῃ τὰ προϊόντα του, ἐνόσῳ δύρασθε πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπιτρέπει τὴν κατασκευὴν σιδηροδρόμων ἐκτὸς δὲ τῶν διοδίων δύναται νὰ ἐπιβάλῃ καὶ μικρόν τινα πρόσθετον φόρον σπως σκεπάσῃ τὰ συμβιβόμενα ἔξοδα εἰς τὴν σύστασιν τῆς ἀπαιτουμένης ὑπαλληλίας πρὸς ἐπιτικεύμενην καὶ τῶν δῶν.

Ἐνάποιλείπονται μετὰ ταῦτα L. 600,000. Η ἀποζήρανσις τῶν ἑλῶν καὶ τελμάτων τῆς Κωπαΐδος καὶ ἡ ἐκγέρσωσις τῶν πέριξ αὐτῆς νεκρῶν γαιῶν, δύπις παραδοθῶσιν εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ ἐργατικοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, τοῦ θυντεοῦ τούτου ἔργου τοῦ ὑποσχομένου πολυτίμους θησαυροὺς εἰς τε τὴν Κυνέρνησιν καὶ τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος, διὰ διθέσιν εἰς τὴν γεωργίαν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ συμβεθέῃ κατὰ L. 200,000, ὡς ὑπολογίζουσιν ἐν Ἑλλάδι τὸ ἀπαιτούμενον ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρήσεως κεφαλαιον, ἔστω L. 300 000 ἐν τοῖς συνομολογηθητομένου δανείου, ἐνοικιαζόμενων δὲ τῶν γαιῶν εἰς ιθαγενεῖς, προσκαλουμένοι, ἔξωθεν ἀποικισμοῦ διὰ μεταναστεύσεως ζένων, ὃν πρῶτοι οἱ Ἰρλανδοὶ θὰ δώσωσι τὸ σύνθημα, οἱ δὲ τὰς ξηρονήσους ὑμῶν, Κάλυμνον καὶ διάφορα ἄλλα μέρη οἰκουντες δύμοθροσκοι ἀς δράμωσιν ἀνοικταῖς ἀγκάλαις ν' ἀσπασθῶτι νέαν πατρίδα ἐπὶ τῇ πεποιθήσει διτι, αὕτη οὐ μόνον θεσμοῖς τὸν πρὸς τὸν έιον ἀναγκαῖον πορισμὸν θὰ τοῖς χορηγήσῃ, ἀλλὰ καὶ ἀσφάλειαν ζωῆς, τιμῆς καὶ ἴδιοκτησίας θὰ τοῖς παράκηρη ὑπὸ τὴν συνταγματικὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος μας, ἐνῷ τὰ νῦν εἰς τε τὸν έιον των ταλαιπωροῦνται καὶ ἐκ τῆς ὁρέζεως τοῦ Τούρκου δυνάστου των ἔξηρτηνται τὰ πολυτιμώτερα στοιχεία καὶ προνόμια τῆς ὑπάρξεως των.

Περισσεύονται ἡδη L. 300,000. Αὗται δύνανται καθ' ἥμας νὰ διατεθῶσιν ὡς ἔξτι. Η σύστασις «Ναυτικῆς Βέθνικῆς Τραπέζης» πρὸς έσοδοις καὶ ἐψύχωσιν τῆς κυανολεύκου σημαίας μας ἔξητήθη ἀγέκαθεν ὡς απαραίτητος παρὰ τῆς δημοσίας γνώ-

μης. Ήραιά λοιπὸν χρήσις ἔσεται νὰ κατατεθῇ ἐν κεφάλαιον ἐκ L. 150,000 ὑπὲρ τῆς συστάσεως της, τὸ δότον νὰ δίδηται ἐπὶ ἑτησίῳ τόκῳ πρὸς 10 0/0 ἐπὶ ἔξησφαλισμένων σκαρῶν πρὸς ἀρωγὴν τῶν ναυτιλομένων. Πάντες οἱ ναυτιλόδρενοι θ' ἀποδεχθῶσι τὴν συνθηκολόγησιν ναυτοδανείων ἐπὶ τόκῳ 10 0/0 ώς εὐγνωμοσύνην, ἐρχμένην ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἀφοῦ πάντες γνωρίζομεν τίνας ἀδροὺς τόκους ἀποτίουσι πρὸς τοὺς νῦν τὸν δανειστὴν μετερχομένους τοκογλύφους.

Ἐγιαπολείπεται τελευταῖον νὰ ὅρισωμεν τὴν χρῆσιν τοῦ ὑπολοίπου ἐκ L. 150,000. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται, φρονεῦμεν, λίαν φρονίμως νὰ ὅρισθῇ ὑπὲρ τῆς τακτοποιήσεως τῶν ἐσωτερικῶν ἀναγκῶν τῶν ἀπόρων ἐπαρχιῶν καὶ δήμων, ὃσοι δὲν εὑκαιροῦσι ήταν ἐπέλθωσιν οἰκοθεν πρὸς ἀντίληψιν διαφόρων ἴδια-ζόντων ὑπὲρ τῆς προδόσου τῶν ἕργων, ἐπὶ τῇ ὑποχρεώσει νὰ πληρώνωσιν ἐνιαυσίως τόκον πρὸς 10 0/0 καὶ χρεώλυτρον ἐτησίως πρὸς 2—3 0/0 μέχρις ἀποσβέσεως τοῦ πρὸς τὴν Κυβερνητικὴν γρέους τῶν.

Κατ' αὐτὸν τὸ σχέδιον, οὕτινος τὰς γενικότητας μόνον ἔθιζαμεν, πᾶς τις θὰ σύνομολογήσῃ ὅτι ἡ συνομολόγησις δανείου ἀποθητεῖται εὐεργετικωτάτη καὶ ἀναδειγνυτος διὰ τὴν Ἑλλάδαν ἐκ τῶν ἐνοικίων δὲ τῶν γαιῶν, ἐκ τῶν φόρων, τῶν διοδίων καὶ τῶν τόκων, ἀπερ ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ εἰσπράττῃ ἐκ τῶν δαπανηθησομένων χρημάτων ὑπὲρ τῶν διαφόρων ἀναγκῶν τοῦ Κράτους, δύναται ἐν πάσῃ ἀνέσει νὰ διαβιβάζῃ πρὸς τὴν Ἐγγλία ἐλέρευμασαν ἐπιτροπὴν τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν πρὸς ἀπότισιν τῶν τόκων τοῦ δανείου καὶ Βαθμιδὸν νὰ σύρεθῇ διὰ τοῦ χρόνου εἰς θεσιν νὰ πληρώνῃ ἐτησίως καὶ μέρος ὡς χρεώλυτρον.

Εὔχερτς εἶναι ἡ διάπροστης πάντων τούτων ἐπὶ τοῖς ἔξης δύο δροῖς. Ἀπαιτεῖται πρώτον θελησις ὑπὲρ τοῦ ἕργου σταθερὰ ἐκ μέρους τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπαιτεῖται ἔπειτα ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς ἐν Δοδίνῳ, οἷα ἀνωτερῷ ὑπεδείξαμεν συγκροτηθησομένην ἐκ διασήμων προσώπων, ἐγνωσμένων ἐν τῷ δημοσίῳ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀπολαμβανόντων εὑρωπαϊκὴν ὑπόληψιν καὶ φήμην.

Ηθέλομεν μάλιστα ἀδιστάκτως προτείνει χωρὶς νὰ ἐννοῶμεν νὰ θίξωμεν οὐδαμῶς τὴν περιφλαυτίαν τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως νὰ διαισθῇ τὸ Λογδίνον ἡ ἔδρα τῆς κεντρικῆς ἐπιτροπῆς, καθότι οὐδεὶς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δισταγμός, ὅτι ἐν τῷ παρούσιᾳ σεβασμίᾳ καὶ τιμασίᾳ ἐν Λογδίνῳ ἐπιτροπῆς πᾶς τις ἐμ-

πνεύμενος δεόντως ὑπὸ ἐμπιπτοσύνης θὰ προθυμηθῇ νὰ λάβῃ εὔκόλως καὶ ίκανὰς μετοχὰς εἰς τὸ δάνειον.

Η ἐπιτροπὴ ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος, ὅπερ ἡ θὰ ἔχῃ, νὰ διαφωτίζῃ τὴν κοινὴν γνώμην, θὰ ἐπιφορτισθῇ συνάμα διὰ τῶν καταλήλων μέτρων νὰ εὐρῇ τοὺς ἀναγκαιοῦντας μετανάστας πρὸς ἀποικισμὸν τῆς Κωπαΐδος ἐν τῷ Ἐλλ. Κράτει, ἐν τῇ Βύρωπαϊ Ἡπείρῳ, ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐν ταῖς Παραδουναβίοις Ἁγεμονεῖαις κτλ. ἵνα μεταβῶσιν εἰς Ἑλλάδα καὶ ἐργαζόμενοι εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῆς Κωπαΐδος καὶ εἰ. διάφορα ἄλλα δημόσια ἔργα νὰ γίνωσιν ἔπειτα ἀποικιοὶ συγωδὰ πρὸς τὰς συμφωνίας, αἴτινες ἐπὶ τούτῳ θὰ μορφωθῶσι δυνάμει διαταγμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ως ἐκ τῆς θέσεώς της ἡ ἐπιτροπὴ, προσφέρουσα εἰς τὴν Εύρωπην διὰ συναγωνισμοῦ πᾶν ἐν Ἑλλάδι τελεσθησόμενον ἔργον, θὰ καθίσταται πολυειδῶς χρήσιμος τῇ Ἑλλάδι διὰ τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν τῆς ἀνευρίσκουσα τοὺς δυναμένους ὄντως ν' ἀναδεχθῶσι τὰ τοιαῦτα ἔργα καὶ νὰ φέρωσιν αὐτά εἰς πέρας, καὶ ο χὶ ώς ἐγένετο ἄχρι τοῦδε.

Ἐπερχομένης δὲ τότε τῆς εἰρήνης, τῆς τάξεως, τῆς ήσυχίας καὶ τῆς εὐημερίας, τοὺς μὲν πρὸς τὰς Δυνάμεις ὀφειλομένους τόκους ἐπὶ τοῦ παρ' αὐτῶν ἐγγυηθέντος δανείου τοῦ Ρόσχιλδ ἐκ L. 2,343,750 τοῦ συνομολογηθέντος κατὰ τὸ 1833 ἐν ἀνέσει θὰ πληρώνωμεν, πολλοὺς δὲ ἄλλους ἐν Ἑλλάδι κειμένους θησαυροὺς διὸ ἡμῶν αὐτῶν θὰ εἴμεθα εἰς θεσιγ νὰ ἐκμεταλλεύθωμεν. Ἐν γένει ὥς πολλά καὶ μεγάλα δύνανται νὰ κατορθωθῶσιν ἀμαὶ ἡ Ἑλλὰς ἀποδυομένη τὸν παλαιὸν χιτῶνα τῆς «ἀτέμου χρεωκόπου» διὰ τῶν μέτρων, ἀτινα ὑπεδείχθησαν ἐνταῦθα, περιβληθῆ τὴν εὕηχον εἰς τὴν καρδιαν παντὸς φιλοπάτριδος, ἐπωνυμίαν «τιμίου ἔθνος,» ὅπερ ἐκ πάσης υἱεκῆς στοργῆς ἐκ τῶν μυχῶν τῆς καρδιας του πᾶς Ἑλλην εὔχεται.

Μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως διατελῶ

πρόθυμος φίλος:

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΠΑΣ.

Σημ. τοῦ Συντάκτου. Μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως ἐμάθομεν διτὶ δὲ ἀξιότιμος Κύριος Ἀχ. Λεβέντης, δημοσιεύει σχέδιον ἔξοφλήσεως τῶν ἔθνικῶν χρεῶν λίαν ἐπωφελέστερον διὰ τὸ ἔθνος καὶ δικαιώτερον. Ἄλλὰ καὶ διὰ τῆς παραχωρησεως τῆς λίμνης Κωπαΐδος ἄρα γε ὥσπερ ἡμεῖς πρῶτοι προετέγμεν τοῦτο διὰ τοῦ ὑπομνήματος τῆς 15 Σεπτεμβρίου 1864, δὲν ἥθελεν ἐπιτευχθῆ τὸ αὐτό;